

אנחנו האבות ו"פרשת האישה מקריית גת" / ד"ר חן נרדי
פורסם בעיתון "הארץ" 12 יוני 2014

איפה היו הורי הילדים מקריית גת? – יש להתייחס בנפרד לאמהות ולאבות. סביר להניח שמרבית האמהות הזדעזעו כשגילו כי בניהן קיימו יחסי מין מנוכרים בסיטונות עם אישה שמצוקתה הנפשית הביאה אותה לשפל המדרגה

אבל האבות? הגיע הזמן שנביט במראה: רבים מאיתנו בטוחים שזכותנו כגברים לחדור לגופן של נשים במצוקה ולפרוק בהן את מטעננו (לפי מחקר של האוניברסיטה העברית, בישראל מתקיימים מדי חודש מיליון "ביקורים" אצל "נערות ליווי" שם מכובס לנשים במצוקה העוסקות בזנות). רובנו נוהגים לגלוש באתרי פורנו באינטרנט, רבים מאיתנו אינם מסתירים זאת מבנינו ויש המגדילים לעשות ומסדרים לבניהם נערת ליווי לחניכה מינית, ועם יד על הלב: כמה מאיתנו היו באמת מזועזעים אם היה נודע לנו שבננו שכב עם אישה מבוגרת - סטייל "סטלה המגמרת", וכמה מאיתנו היו אף טופחים על כתפו בהתפעלות?

עוד ביטוי מכובס: "שכבו איתה" המדיף ניחוח סדינים, מיטה זוגית, ביתיות, ואינטימיות. המילים המתאימות לתיאור החדירות הסיטונאיות שבוצעו באישה מקריית גת, נגזרות מהאות השביעית בשפה העברית המתארת את אבר מינו של הגבר ככלי זין. אלו המילים בהן השתמשו הנערים שישבו על המדרכה לפני ביתה של האישה וחיכו לתורם מצחקקים ומחליפים חוויות: מילים אלימות, מדכאות, משפילות.

אבל מה לנו כי נלין על הנערים מקריית גת ועל האישה המפוקסלת על מסכי הטלוויזיה? הרי את הזהות בין מיניות לאלימות הם למדו מהשפה היומיומית שבה רובנו משתמשים כדי לפרוק את זעמנו על הנהג שתפס לנו חניה, או כדי לתאר מה נעשה למי שסידר אותנו בעסקים. "פרשת האישה מקריית גת" אינה אלא מראה המוצבת בפנינו ובה משתקפת המיניות האלימה בחברה הישראלית אשר כולנו שותפים לה וכולנו קורבנותיה